

Donderdag, 14 april 2005

tigheid voor de slachtoffers van oorlogsmisdaden en misdaden tegen de mensheid; betreurt evenwel de vrijstelling waardoor de burgers van landen die zich niet bij het Statuut van Rome hebben aangesloten, niet onder de bevoegdheid van het Internationaal Strafhof vallen en verzoekt de Raad het Internationaal Strafhof krachtig te blijven steunen;

Standpunt van het Parlement inzake de financiering van het GBVB voor 2005

45. wijst er eens te meer op dat de vijf voornaamste bedreigingen voor de Europese veiligheid, zoals die zijn uiteengezet in de Europese veiligheidsstrategie (terrorisme, proliferatie van massavernietigingswapens, regionale conflicten, falende staten en georganiseerde criminaliteit), alleen kunnen worden afgewend door een langdurige externe inzet onder gebruikmaking van alle beschikbare instrumenten, met inbegrip van forse investeringen in veiligheidsonderzoek en conflictpreventie, waarbij concrete, duurzame begrotingscommissies moeten worden vastgesteld, die expliciet in de toekomstige financiële vooruitzichten voor de periode 2007-2013 dienen te worden opgenomen;

46. onderstreept dat met name in het kader van EVDB-operaties niet langer een onderscheid kan worden gemaakt tussen de financiering van civiele en militaire uitgaven, meer in het bijzonder wanneer het operaties betreft die uitsluitend door de Unie worden opgezet en die worden gepland en uitgevoerd via haar civiel/militaire cel;

47. beklemtoont derhalve nogmaals dat gezamenlijk te maken kosten voor militaire operaties in het kader van het EVDB moeten worden gefinancierd uit de communautaire begroting (zoals reeds in de civiele sfeer gebeurt bij politieoperaties), en niet uit een aanvullende begroting of uit een door de lidstaten op te zetten startfonds, zoals momenteel de bedoeling is;

48. herinnert in dat verband aan de nieuwe mogelijkheden die worden geboden door de financiering van toekomstige interventies via de geplande „humanitaire gevechtsgroepen” in geval van natuurrampen waarbij een combinatie van militaire en civiele hulpmiddelen noodzakelijk is, zoals onlangs het geval was met de tsunamiramp in Zuid-Azië; roept in dat verband de Raad en de Commissie op met een nieuw voorstel te komen waarin ook rekening wordt gehouden met het voorstel van het Europees Parlement voor de oprichting van een Europees civiel vredeskorps en van een Europees vrijwilligerskorps voor humanitaire hulpverlening, als bedoeld in artikel III-321 van de Grondwet;

49. verzoekt de Raad om bij toekomstige EVDB-operaties in de strijd tegen het terrorisme — in weerwil van bestaande regels zoals het beginsel dat elke lidstaat zijn eigen kosten draagt of van andere ad-hoc regelingen zoals het zogenaamde „ATHENA-mechanisme” — de mogelijkheid te overwegen om de gezamenlijke kosten voor dit soort operaties te financieren uit de communautaire begroting;

*
* *

50. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de VN, de secretaris-generaal van de NAVO en de secretaris-generaal van de Raad van Europa.

P6_TA(2005)0133

Europese veiligheidsstrategie

Resolutie van het Europees Parlement over de Europese veiligheidsstrategie (2004/2167(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa, ondertekend te Rome op 29 oktober 2004,
- gezien de Europese veiligheidsstrategie, aangenomen door de Europese Raad op 12 december 2003 ingevolge een initiatief van het Griekse Raadsvoorzitterschap, de resultaten van de buitengewone Raadszitting van ministers van Buitenlandse Zaken te Kastelorzio (mei 2003) en die van de Europese Raad van Thessaloniki (19-20 juni 2003),

Donderdag, 14 april 2005

- onder verwijzing naar zijn resolutie van 30 november 2000 over de bepaling van een gemeenschappelijk Europees veiligheids- en defensiebeleid na Keulen en Helsinki ⁽¹⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 april 2003 over de nieuwe Europese veiligheids- en defensiestructuur — prioriteiten en lacunes ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 2005 inzake de toetsingsconferentie van het Non-proliferatieverdrag — Kernwapens in Noord-Korea en Iran ⁽³⁾,
 - gezien het voorstel voor een witboek over Europese defensie, gepresenteerd door het Instituut voor veiligheidsstudies van de Europese Unie in mei 2004,
 - gezien het rapport over een doctrine voor menselijke veiligheid in Europa, overhandigd aan de Hoge Vertegenwoordiger voor het gemeenschappelijk Europees buitenlands en veiligheidsbeleid op 15 september 2004 ⁽⁴⁾,
 - gezien de diverse programma's inzake conflictpreventie zoals die door alle Europese instellingen aan het publiek werden voorgelegd,
 - gelet op artikel 45 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A6-0072/2005),
- A. gelet op de mijlpaal die gehaald is in de evolutie van het Europese veiligheids- en defensiebeleid (EVDB), zoals vervat in de Frans-Britse verklaring van St.-Malo van 3–4 december 1998,
- B. gelet op de daaropvolgende ontwikkelingsagenda voor het EVDB, zoals uitgedrukt tijdens de Europese Raden van Keulen (3-4 juni 1999), Helsinki (10-11 december 1999) en Göteborg (15-16 juni 2001),
- C. gezien de noodzaak om de controle op wapenexport in en uit de EU en op mondiaal niveau te versterken,
- D. gelet op de belangrijke rol die de diverse Europese bijstandsprogramma's spelen en op de onmiskenbare bijdrage die zij leveren aan de economische ontwikkeling, de ondersteuning van de opbouw van democratische instituties, de uitvoering van wederopbouwmaatregelen, de uitwerking van macro-economische programma's en de bevordering van de mensenrechten,
- E. onderkende dat de allesomvattende benadering die de Europese veiligheidsstrategie propageert, reeds actief wordt gevolgd in de Balkan, zoals blijkt uit de schaal waarop instrumenten van de EU op dit moment worden toegepast om stabiliteit te brengen in die regio: het CARDS-bijstandsprogramma, de civiele missies PROXIMA en EUPM en de militaire missie ALTHEA,
- F. indachtig de consequente publieke steun die uit tien jaar opinieonderzoek blijkt, waarbij is aangetoond dat meer dan 60 % van de EU-burgers voor een gemeenschappelijk Europees buitenlands beleid is en meer dan 70 % voor een gemeenschappelijk defensiebeleid; evenwel kennis nemend van andere opinieonderzoeken, waaruit blijkt dat er geen steun bestaat voor een verhoging van de militaire uitgaven,
- G. met spijt vaststellend dat de mate van toezicht op het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid (GBVB) door het Europees Parlement op grond van artikel III-304 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa niet aanmerkelijk is vergroot en dat het Parlement over een groot aantal besluiten en acties van de Raad nooit werd geraadpleegd; gelet evenwel op de welwillendheid die de Hoge Vertegenwoordiger en zijn diensten getoond hebben bij het informeren van en in dialoog treden met het Parlement; de Hoge Vertegenwoordiger en zijn diensten aansporend om deze transparante dialoog met het Parlement voort te zetten en verder te verdiepen,
- H. gelet op — onverminderd het voorgaande punt — de blijvende verantwoordingsplicht van maatregelen binnen het kader van het GBVB van de Unie aan de nationale parlementen, met name met betrekking tot die lidstaten waar voor militaire acties parlementaire goedkeuring vereist is,

⁽¹⁾ PB C 228 van 13.8.2001, blz. 173.

⁽²⁾ PB C 64 E van 12.3.2004, blz. 599.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P6_TA(2005)0075.

⁽⁴⁾ Het Barcelona-verslag van de Studiegroep inzake de Europese veiligheidscapaciteiten.

Donderdag, 14 april 2005

- I. onderkende dat alle acties en maatregelen in het kader van het GBVB van de Unie dienen plaats te vinden met strikte inachtneming van het internationale recht en met respect voor de beginselen van het Handvest van de VN, zoals duidelijk wordt gesteld in de artikelen I-3 en III-292 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa,
- J. erop wijzend dat veel EU-lidstaten (o.a. het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Spanje, Italië en Griekenland) hun eigen ervaringen hebben opgedaan met verschillende soorten terrorisme en de daaraan ten grondslag liggende wereldbeschouwingen, en in sommige gevallen nog steeds dit soort ervaringen opdoen,
- K. overwegende dat in de nabije toekomst het islamitisch terrorisme ook voor de EU de grootste uitdaging vormt; dat dat zeker het geval zal zijn wanneer het de terroristen mocht lukken om de controle over massavernietigingswapens te krijgen,
- L. overwegende dat de Europese veiligheidsstrategie deel uitmaakt van het meer omvattende GBVB en EVDB, waarin het hele spectrum van politieke actiemogelijkheden van de EU aan bod kan komen, met inbegrip van de diplomatieke, economische en ontwikkelingseconomische aspecten,

De Europese veiligheidsomgeving

1. benadrukt dat alleen een allesomvattende definitie van „veiligheid” naar behoren rekening kan houden met de bijdrage van zowel politieke en democratische factoren (zoals het niet naleven van mensenrechten, bewuste discriminatie van bepaalde groepen burgers, repressieve regeringen) als een brede reeks sociale, economische en ecologische factoren (zoals armoede, hongersnood, ziekten, analfabetisme, schaarse natuurlijke hulpbronnen, aantasting van het milieu, oneerlijke internationale handelsbetrekkingen, enz.) aan bestaande regionale conflicten, het falen van staten en de opkomst van misdaad- en terreurnetwerken, hoewel men daaruit niet mag concluderen dat de acties van deze laatste door bovengenoemde factoren worden gerechtvaardigd;
2. verwelkomt derhalve het allesomvattende begrip van „veiligheid” zoals uitgedrukt in de Europese Veiligheidsstrategie (EVS); deelt het in de EVS verwoorde gezichtspunt dat belangrijke dreigingen voor onze wereldwijde veiligheid momenteel onder meer worden gevormd door terrorisme, proliferatie van massavernietigingswapens, onopgeloste regionale conflicten, falende en uiteengevallen staten en georganiseerde misdaad; wijst erop dat de aanpak van deze dreigingen niet uitsluitend van militaire aard kan zijn;
3. komt daarom tot dezelfde slotsom als de EVS, namelijk dat een combinatie van de diverse bijstandsprogramma's en -instrumenten, met inbegrip van het ontwikkelingsbeleid, zowel op EU-niveau als op lidstaatniveau, tezamen met diplomatieke, civiele en militaire capaciteit en deskundigheid, zich het beste leent om bij te dragen aan een veiligere wereld;
4. dringt derhalve aan op een dringende praktische omzetting van dit begrip van veiligheidsomgeving binnen de bestaande structuren van de Unie, zodat de Unie in staat is crises voldoende lang van tevoren te onderkennen om op proactieve wijze te kunnen reageren; beveelt in dit verband aan zich meer in te spannen met het oog op de oprichting van een systeem voor vroegtijdige waarschuwing naar aanleiding van bedreigingen, waarbij innovatieve technologieën uit het civiel IT-gebied gebruikt zouden kunnen worden voor de analyse en evaluatie van berichten; acht het in dit verband zinvol om gespecialiseerde „crisis detection centres” op te richten die zowel in het kader van de toekomstige Europese Dienst voor buitenlandse betrekkingen kunnen opereren, alsook in dat van diensten buiten de Europese Unie, zoals b.v. bij de Afrikaanse Unie, om bijzonder crisisgevoelige regio's conflicten te onderkennen, hierover verslag uit te brengen en mede te werken aan de oplossing ervan en daarmee gewelddadige escalaties te vermijden; onderstreept in dit verband verder het belang dat het hecht om de bestrijding van terrorisme en de preventie van conflicten op te nemen als onderdelen van alle beleidsterreinen van de EU;

Strategische doelstellingen voor de EU

5. stemt volledig in met de strategische doelstellingen voor de Unie die in de EVS worden uitgedrukt: omgaan met dreigingen, opbouwen van veiligheid in het nabuurschap van de Unie, en versterken van de internationale orde door effectieve maatregelen via doeltreffende multilaterale structuren; benadrukt dat het doel van de EVS veel verrekender is dan de militaire aspecten van het Europese veiligheids- en defensiebeleid;

Donderdag, 14 april 2005

6. merkt op dat het bij de omgang met dreigingen nodig zal zijn de regionale en/of mondiale aard ervan vast te stellen, zodat de Unie op effectieve wijze de haar ter beschikking staande instrumenten en middelen kan mobiliseren om het probleem aan te pakken; merkt tevens op dat het opbouwen van veiligheid in het nabuurschap van de Unie veel zal bijdragen aan het oplossen van de dreigingen van regionale aard, terwijl de mondiale dreigingen moeten worden aangepakt via effectieve multilaterale internationale structuren, waarbinnen de EU een drijvende kracht is; merkt daarnaast echter op dat er ook een beroep kan worden gedaan op multilaterale organisaties en structuren om op regionale dreigingen te reageren;
7. deelt ten volle de visie zoals uitgedrukt in het nieuwe nabuurschapsbeleid van de Unie en de EVS, dat de nabuurschap van de Unie in bredere zin dient te worden opgevat, niet alleen met die Oost-Europese landen die direct aan de EU grenzen, maar ook met regio's verder naar het oosten en zuiden zoals de Kaukasus, het Midden-Oosten en Noord-Afrika; merkt op dat dit beleid op één lijn ligt met de permanente activiteiten van de Unie in de richting van een oplossing voor het Arabisch-Israëliësch conflict, ook via het proces van Barcelona; wijst erop dat democratie en de rechtsstaat de belangrijkste voorwaarden vormen voor het vreedzame samenleven der volkeren;
8. beklemtoont de centrale rol van de VN in het multilaterale institutionele raamwerk en de noodzaak van een leidende rol voor de EU bij het versterken van de structuren en competenties van deze onontbeerlijke instelling; neemt in dit verband nota van het verslag met als titel „In larger freedom: towards development, security and human rights for all” (meer vrijheid: naar ontwikkeling, veiligheid en mensenrechten voor iedereen), dat op 21 maart 2005 door de secretaris-generaal van de VN werd aangeboden; verwelkomt dit verslag — onverminderd een eventuele toekomstige gedetailleerde beoordeling door het Parlement — als uitgangspunt voor een open discussie over hervorming van de VN met het oog op de uitdagingen van de 21e eeuw; spoort de EU en de lidstaten aan hun standpunten in deze discussies te coördineren, gelet op de consequente steun die uit opinieonderzoeken blijkt voor een krachtiger representatie van het GBVB/EVDB door de EU dan thans het geval is;
9. onderstreept voorts de noodzaak van een leidende rol voor de Unie bij de samenwerking met andere internationale en regionale organisaties die zich inzetten voor wereldwijde vrede en veiligheid; onderstreept met name de noodzaak van volledige samenwerking met de OVSE;
10. onderstreept het belang dat de EU een krachtig en rechtvaardig ontwikkelingsbeleid voert, dat op doelmatige wijze bijdraagt aan de realisering van de door allen overeengekomen millenniumdoelstellingen voor ontwikkeling;

Recente mijlpalen van het EVDB

11. merkt de waardevolle ervaring op die de afgelopen twee jaar is opgedaan met civiele en politioele missies zoals: de machtsovername door de Internationale Politiemacht (nu EUPM) in Bosnië-Herzegovina vanaf 2003; PROXIMA in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië (FYROM) en EUJUST THEMIS in Georgië; is voorts ingenomen met de komende stationering van een politiemacht van de Europese Unie in de Democratische Republiek Congo (EUPOL Kinshasa);
12. onderkent de aanzienlijke vooruitgang die met de uitbreiding van de militaire competenties van de Unie is geboekt; benadrukt tevens het belang van de Berlijn Plus-regeling die met de NAVO is overeengekomen en die de eerste militaire EU-missie CONCORDIA in de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en de ALTHEA-missie in Bosnië en Herzegovina mogelijk heeft gemaakt; onderkent de voordelen die de flexibiliteit van het EVDB-kader ook heeft opgeleverd bij de uitvoering van operatie ARTEMIS in de Democratische Republiek Congo;
13. beklemtoont de positieve bijdragen die het EU-situatiecentrum (SITCEN) reeds heeft geleverd door alle beschikbare civiele, militaire en diplomatieke informatie te combineren om van om het even welke situatie overtuigende achtergrondanalyses te maken; spoort de lidstaten aan hun informatie-uitwisseling met het SITCEN verder te intensiveren teneinde de verwezenlijking van de in de EVS uitgedrukte ambities niet onnodig te belemmeren;
14. benadrukt dat het bijzondere karakter en het extra nut van het EVDB gelegen zijn in de combinatie van civiele en militaire componenten en merkt in het licht van de genoemde resultaten op dat het in de toekomst voor de EU een steeds grotere uitdaging zal zijn om een goede balans te vinden tussen militaire en civiele componenten bij het realiseren van de doelstellingen en de beginselen van de EVS; is van mening dat de ALTHEA-missie in Bosnië-Herzegovina in dit verband waardevolle ervaringen zal opleveren, voorzover de Unie in staat zal zijn haar militaire operaties te combineren met de reeds in uitvoering zijnde civiele activiteiten en programma's;

Donderdag, 14 april 2005

Vooruitgang op weg naar Hoofddoel 2010 en Civiel hoofddoel 2008

15. stemt in met de doelstellingen van het hoofddoel 2010, dat op 17 mei 2004 formeel is aangenomen door de Raad Algemene Zaken en Externe Betrekkingen (RAZEB), en met het akkoord om een civiel hoofddoel voor 2008 uit te werken, dat op 13 december 2004 werd goedgekeurd door de RAZEB, als middel voor het bundelen van inspanningen om de EU te voorzien van de noodzakelijke competenties voor het nastreven van de strategische doelstellingen van de EVS; is van mening dat deze inhoudelijke doelstellingen en termijnen concrete vorm moet krijgen door de opstelling van een witboek;

16. onderkent in dit verband de vooruitgang die tijdens de RAZEB op 22 november 2004 is geboekt met de nadere uitwerking van het concept van 'Gevechtsgroepen' voor snelle inzet tijdens intensieve militaire operaties; merkt op dat het de bedoeling is dat deze gevechtsgroepen voornamelijk zullen worden ontleend aan de binnen de EU reeds bestaande binationale en multinationale troepen; neemt eveneens kennis van het door de RAZEB overeengekomen besluit om een civiel hoofddoel voor 2008 uit te werken en is tevreden met het daarin tot uitdrukking gebrachte voornemen om de huidige civiele instrumenten te hervormen met het oog op een betere inzetbaarheid, opdat bij de bundeling van de verschillende geïntegreerde contingenten rekening kan worden gehouden met de specifieke behoeften ter plaatse; erkent daarmee dat de toekomstige crisisoplossing in het kader van het EVDB de facto verder zal gaan dan de vier op de Raadszitting van Feira genoemde prioritaire gebieden (politie, rechtsstaat, civiel bestuur en bescherming van de bevolking);

17. onderstreept, met name in verband met het bereiken van een volledige operationele mobiliteit van de gevechtsgroepen tegen 2007, het belang van de globale capaciteit tot inzet van strijdkrachten en is in dit verband tevreden over de bijdragen die op het gebied van de militaire transporten door de coördinatiecentra van Athene en Eindhoven geleverd worden;

18. verwelkomt in dit verband verder de formele aanname door de Europese Raad van het voorstel voor een Civiel/Militaire Cel (Civ/Mil) binnen de militaire staf van de Europese Unie; merkt op dat Civ/Mil met name een cruciale rol zal spelen bij de strategische planning van alle operaties (d.w.z. civiele, militaire en gemengd civiel-militaire operaties) en — vanaf 2006 — bij het opzetten van een operationeel centrum voor autonome EU-missies in gevallen waar geen nationaal hoofdkwartier aangewezen is; beklemtoont verder het belang van Civ/Mil voor het uitwerken van principes en modellen voor het beheer van de civiel-militaire interface; onderkent echter dat veel van deze principes en modellen van huidige en toekomstige operaties zullen worden afgeleid;

19. vraagt ten aanzien van de planning van toekomstige gemengde civiel-militaire missies van de EU aandacht voor de voorstellen en ideeën in het rapport „Een doctrine voor menselijke veiligheid in Europa”; is in dit verband niet alleen verheugd over de tegenwoordige ontwikkelingen op het gebied van het EVDB, zoals de oprichting van de Civ/Mil Cel, die in de algemene richting van dit verslag passen, maar ook met de in artikel III-321.5 van het Verdrag tot vaststelling van een Europese Grondwet in het vooruitzicht gestelde oprichting van een Europees vrijwilligerscorps voor humanitaire hulp; merkt evenwel op dat het in de eerste plaats gaat om het Europees Vrijwilligerscorps voor Humanitaire Hulp, als „een kader voor gezamenlijke bijdragen van jonge Europeanen”; verlangt daarom dat het kader hiervan wordt uitgebreid of aangevuld door de oprichting van een aanvullend Corps, om te profiteren van zowel de ervaring en deskundigheid van professionals halverwege of aan het eind van hun carrière bij de totstandkoming van een functioneel corps dat meer overeenkomst vertoont met het Europees Civiele Vredescorps, waarop het Parlement diverse malen heeft aangedrongen;

20. neemt kennis van het feit dat de RAZEB op 7 januari 2005 eveneens — deels op grond van de voorlopige voorstellen van de commissaris voor buitenlandse zaken — zijn bevoegde organen en de Commissie verzocht heeft om de mogelijkheden te onderzoeken tot de opbouw van capaciteiten van de Europese Unie om te reageren in geval van crises en hulp te bieden bij natuurrampen;

21. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan om de complementariteit en coherentie van bestaande instrumenten en capaciteiten te garanderen, evenals die van nieuwe voorstellen, vooral wat betreft de enge band die er bestaat tussen crisispreventie en crisismanagement; is van mening dat een concreet resultaat van deze nog te verrichten werkzaamheden kan worden beschouwd als vooruitgang op weg naar de toekomstige oprichting van een Europese buitenlandse dienst;

22. verwelkomt het initiatief van bepaalde lidstaten tot oprichting van een Europese gendarmerie en de bereidheid om deze in te zetten voor de doeleinden van het EBVB; beklemtoont het bijzondere nut van dit corps bij de overgang van een in wezen puur militaire fase van de operaties naar een gemengde of puur civiele fase;

Donderdag, 14 april 2005

23. onderstreept de noodzaak om een Europese cultuur van veiligheid te ontwikkelen door een doelgerichte uitvoering van het trainingsconcept van de EU in het EVDB, waarbij de interoperabiliteit van alle bij het crisisbeheer van de EU betrokken actoren wordt verhoogd; onderstreept in dit verband de noodzaak tot oprichting van een Europees College voor veiligheid en defensie, dat de instanties van de EU en de lidstaten voorzien van personeel dat over de nodige kennis beschikt om op doelmatige wijze te kunnen worden ingezet in alle EVDB-kwesties; is van oordeel dat dit college organisatorisch en financieel naar behoren moet worden uitgerust;

24. stelt met tevredenheid de betoonde voortvarendheid vast bij de oprichting van het Europees Defensieagentschap (EDA) in afwachting van de formele aanneming van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa; verwacht dat de Unie veel baat zal hebben bij de activiteiten van het EDA, niet alleen door de verdere ontwikkeling van de defensiecompetenties voor crisismanagement, maar ook door de teweeggebrachte rationalisatie van onderzoeks- en ontwikkelingskosten binnen de lidstaten en — op langere termijn — door zijn bijdrage aan de verwezenlijking van een Europese bewapeningsmarkt; is van mening dat het bewapeningsagentschap bijzondere aandacht moet schenken aan de uitrusting en bewapening van gevechtsgroepen en de onderlinge compatibiliteit daarvan moet garanderen; verlangt dat de eerste prioriteit zal zijn de gevechtsgroepen van een nieuwe, gemeenschappelijke uitrusting te voorzien; waarschuwt echter dat de toekomstige resultaten van het EDA in hoge mate zullen afhangen van de (politieke) goodwill van de lidstaten en de beschikbaarheid van voldoende budgettaire middelen; merkt in dit verband verder op dat het EDA niet moet worden belemmerd bij het nastreven van zijn capaciteitsdoelstellingen op langere termijn — na het Hoofddoel 2010 — zodat de Unie de voordelen van de EVS-doelstellingen kan genieten;

25. ziet een Europees ruimtevaartbeleid als een van de belangrijkste strategische uitdagingen voor de Europese Unie in de 21ste eeuw; wijst erop dat op het gebied van telecommunicatie en verkenning een groot aantal projecten parallel aan elkaar worden ontwikkeld, hetgeen leidt tot verminderde efficiency en hogere kosten; verlangt dat deze projecten, zoals het Franse satellietstelsel Helios en het Duitse systeem Sar Lupe, in het kader van het Europese veiligheidsonderzoek worden gebundeld;

26. is verheugd over de inspanningen van de Commissie om in de nabije toekomst het veiligheidsonderzoek binnen de Europese Unie te bevorderen; pleit daarom voor de oprichting van een zelfstandig Europees programma voor onderzoek in veiligheidskwesties in de context van de komende kaderprogramma's voor onderzoek met voor veiligheidsvraagstukken geëigende instrumenten, regels en financieringsmodellen in overeenstemming met de aanbevelingen die door de groep van vooraanstaande personen worden gedaan; wijst evenwel op het gevaar van overlappingen met onderzoeksinitiatieven van het Defensieagentschap; dringt er daarom op aan bij de Commissie, de Raad en de lidstaten om nauw overleg te voeren ten einde dit gevaar te vermijden; beveelt in dit verband aan om — parallel aan het op technologie gerichte onderzoek — het accent te leggen op de ontwikkeling van een gemeenschappelijke competentie op het gebied van het opstellen van modellen en het uitvoeren van simulaties, alsook van de capaciteit tot het analyseren van dreigingen en van veiligheidsconcepten, waarbij geprofiteerd moet worden van de daardoor geboden comparatieve voordelen;

Lacunes in de capaciteit

27. merkt de volgende drie categorieën van essentiële lacunes op, die een ernstige belemmering kunnen vormen voor het vermogen van de Unie om zowel civiele crisismanagementoperaties als intensieve humanitaire interventies met in overwegende mate militaire middelen uit te voeren, zoals het stoppen van humanitaire rampen van vergelijkbare omvang als die in Rwanda:

- a) gebrek aan inzetbare troepen, vereist voor het handhaven van de benodigde roulatie (1/3 ingezet, 1/3 in opleiding, 1/3 in rust) in dergelijke langdurige en intensieve operaties,
- b) gebrek aan permanente grootschalige airlift-capaciteit voor het transport van troepen naar het buitenland,
- c) gebrek aan voldoende inzetbare capaciteit voor bevel, bewaking en communicatie en aan hulpmiddelen voor informatievergaring, bewaking en verkenning binnen het collectieve kader van het EVDB;

28. merkt op dat de voortgaande ontwikkeling van de „gevechtsgroepen” in grote mate zal bijdragen tot de opheffing van de eerste lacune; merkt op dat de voorziene bouw van de A400 M-transportvliegtuigen de tweede lacune niet geheel zal opheffen en dringt daarom aan op verdere maatregelen om dit te realiseren; dringt er niettemin op aan dat overwogen wordt om voor de troepeninzet een roulatieschema in te stellen; dringt met het oog op dit laatste aan op gemeenschappelijke standaards bij de training, bijvoorbeeld wat de helikopters betreft; door een gebundelde training zou de inzetbaarheid worden verhoogd en zouden de kosten kunnen worden verminderd; dringt ten aanzien van de laatstgenoemde lacune met klem aan op maatregelen om de EU in staat te stellen missies uit te voeren die de bijstand van militaire eenheden ver-

Donderdag, 14 april 2005

eisen, zonder dat een beroep hoeft te worden gedaan op de NAVO of op de resources van een afzonderlijke lidstaat; wijst erop dat een realistische uitwerking van dergelijke maatregelen neer zou kunnen komen op een samenvoeging van bestaande hulpmiddelen en competenties binnen de lidstaten, met als doel de instelling van een communicatiebasis of -netwerk voor tweërlei gebruik ten dienste van het EVDB;

29. beklemtoont verder dat de doelstellingen en streefdoelen van het Hoofddoel 2010 niet toereikend zouden zijn voor missies met een hogere intensiteit of met een duur van meer dan een jaar; dringt er derhalve bij de Commissie op aan in nauwe samenwerking met de Raad een witboek over de praktische vereisten voor de ontwikkeling van het EVDB en de Europese veiligheidsstrategie in te dienen om ook het debat over de ontwikkeling van een toekomstige Europese defensiestrategie te stimuleren;

Controle op de wapenexporten en non-proliferatie van massavernietigingswapens en lichte wapens

30. onderkent binnen het kader van het GBVB van de Unie de algehele samenhang van de Europese strategie tegen de proliferatie van massavernietigingswapens, formeel aangenomen door de Europese Raad in december 2003, met de strategische doelstellingen van de Europese veiligheidsstrategie; neemt met tevredenheid kennis van de inspanningen van de persoonlijke vertegenwoordiger van de Hoge Vertegenwoordiger voor de tenuitvoerlegging van hoofdstuk III van deze strategie, met name zoals uitgedrukt in de door de Europese Raad in december 2004 goedgekeurde prioriteitenlijst;

31. is het met de Europese veiligheidsstrategie eens dat de proliferatie van massavernietigingswapens potentieel de grootste bedreiging voor onze veiligheid vormt en dringt — overeenkomstig de bepalingen van de Europese veiligheidsstrategie — erop aan dat de Europese Unie alle haar ter beschikking staande instrumenten aanwendt om de van de massavernietigingswapens uitgaande dreiging te bestrijden; merkt in dit verband op dat de mogelijke combinatie van terrorisme en massavernietigingswapens prompt en passend handelen vereist;

32. onderstreept de noodzaak dat de Europese Unie het initiatief tot versterking van het internationale systeem voor bewapeningscontrole overneemt en daarmee bijdraagt tot een effectief multilateralisme binnen de internationale orde; merkt voorts de samenhang op tussen maatregelen voor de integratie van non-proliferatieaspecten in het Europese nabuurschapsbeleid, en de globale strategische doelstelling van het opbouwen van veiligheid binnen het nabuurschap van de Unie;

33. verwelkomt de voorgenomen integratie van bepalingen over non-proliferatie van massavernietigingswapens in alle toekomstige partnerschaps- en samenwerkingsverdragen tussen de EU en derde landen, zoals bijvoorbeeld de partnerschaps- en samenwerkingsovereenkomst met Tadzjikistan van 11 oktober 2004 ⁽¹⁾ en de ontwerpassociatieovereenkomst met Syrië, dat thans in afwachting van goedkeuring is;

34. is verheugd dat er door de EU onderhandelingen worden gevoerd met Iran als regionale mogelijkheid met het doel de proliferatie van kernwapens te verhinderen en daarbij tevens de economische belangen en regionale veiligheidsbelangen te bevorderen; stelt vast dat deze politiek de uitdrukking vormt van een buitenlands en veiligheidsbeleid dat op de beginselen van het internationaal recht en een multilaterale aanpak berust, een aanpak waarmee de belangen van de internationale gemeenschap het best gediend zijn; juicht het toe dat de standpunten van de EU en de VS ten aanzien van Iran aanmerkelijk dichter bij elkaar gekomen zijn;

35. neemt nota van de onderlinge beoordeling die thans wordt uitgevoerd van het exportcontrolesysteem van de EU; merkt op dat de belangrijkste conclusie van de eerste fase van deze beoordeling, verricht in het voorjaar van 2004, was dat de lidstaten zich zowel gezamenlijk (d.w.z. de EU) als individueel proactiever moeten opstellen ten aanzien van de exportcontrole van producten voor tweërlei gebruik; spoort de lidstaten aan onverwijd werk te maken van de aanbevelingen die uit deze conclusie voortkomen, en in dit verband meer gebruik te maken van het SITCEN, dat ook meer in het algemeen een basis voor informatie-uitwisseling kan vormen; verwelkomt de inspanningen van de EU om zoveel mogelijk een gemeenschappelijk EU-standpunt te coördineren en te organiseren binnen de diverse exportcontroleregelingen, en verwelkomt verder de inspanningen van de EU om de nieuwe lidstaten in de diverse exportcontroleregelingen op te nemen;

36. neemt kennis van de huidige praktische problemen voor de realisatie van de strategie tegen de proliferatie van massavernietigingswapens, met name vanwege de vele verschillende bronnen waaruit en de procedures waarmee de budgettaire middelen moeten worden vrijgemaakt; spoort de Raad, de Commissie en het Parlement aan om in dialoog te treden over stroomlijning en vereenvoudiging van deze procedures, om de bijbehorende wijzigingen te kunnen aanbrengen in het desbetreffende nieuwe financiële instrument voor de begrotingsperiode 2007-2013;

⁽¹⁾ PB L 340 van 16.11.2004, blz. 21.

Donderdag, 14 april 2005

37. onderstreept de noodzaak van een verdere verscherping van de gedragscode van de EU op het gebied van wapenexporten en een maximale bijdrage van de EU aan maatregelen tot vermindering van de proliferatie van handvuurwapens en lichte wapens, vooral ook door de totstandkoming van een internationaal verdrag voor de wapenhandel;

38. dringt er bij de in het Non-proliferatieverdrag genoemde kernwapenstaten, en in het bijzonder bij de Verenigde Staten, China en Rusland, op aan om gezien het escalerende gevaar van het terrorisme en de verbreiding van massavernietigingswapens hun eigen kernwapenbeleid opnieuw onder de loep te nemen in het licht van het Non-proliferatieverdrag; betreurt daarom het streven van de Amerikaanse regering in de afgelopen vier jaar om onderzoek en ontwikkeling van nieuwe kernwapens te bevorderen, evenals haar afwijzende houding ten aanzien van het Verdrag inzake een volledig verbod op kernproeven (CTBT); maakt zich zorgen over de tekortschietende inspanningen van Rusland bij de beveiliging van zijn kernwapensarsenaal; is gealarmeerd over de gigantische verhoging van de Chinese militaire uitgaven met 12,6 %, de grootschalige modernisering van de nucleaire strijdkrachten van dit land en de toegenomen import van moderne bewapeningstechnologieën;

Budgettaire uitdagingen

39. merkt op dat de grootste bedreiging voor de samenhang en het welslagen van de EVS nog altijd bestaat in het mogelijke gebrek aan voldoende budgettaire middelen, beschikbaar gesteld binnen het totale spectrum van Europese beleidsregels en instrumenten; wijst in dit verband op het bijzondere belang van de Europese bijstandsprogramma's en de aanzienlijke bijdrage die zij leveren aan de proactieve en allesomvattende aanpak van de EVS; eist dat dit punt niet wordt vergeten bij de lopende onderhandelingen over de nieuwe financiële vooruitzichten voor 2007-2013;

40. wijst er tevens op dat de effectiviteit van de EVS, en meer in het bijzonder die van het EVDB, in grote mate afhankelijk is van uitgaven die de lidstaten buiten het EU-kader verrichten; doet in dit verband de aanbeveling om zowel te werken aan een effectievere besteding van de nationale defensie-uitgaven, die in enkele lidstaten bijvoorbeeld bereikt zou kunnen worden door een snellere modernisering en herstructurering van hun strijdkrachten, als ook door de invoering van een mechanisme om het aandeel van de defensie-uitgaven in het BIP van de lidstaten te evalueren; dringt er daarom bij de lidstaten op aan om hiertoe samen te werken met het Europees Defensieagentschap;

41. betreurt het dat artikel III-313 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa de bestaande duale begroting voor GBVB-operaties handhaaft; neemt kennis van de bemoeiingen van de Raad voor meer transparantie van het mechanisme (ATHENA) waarmee de gemeenschappelijke kosten voor militaire of defensieoperaties buiten de begroting van de Unie⁽¹⁾ zullen worden beheerd, benadrukt echter zijn stellige overtuiging dat het handhaven van de scheiding in de financiering van de gemeenschappelijke kosten tussen enerzijds civiele operaties binnen de begroting van de Unie, en anderzijds militaire of defensieoperaties buiten de begroting van de Unie, in toenemende mate onhoudbaar zal blijken, aangezien missies binnen het kader van het GBVB steeds meer van gemengde aard zullen zijn, zoals ook blijkt uit de oprichting van de Civiel/Militaire Cel;

42. wijst in dit verband op de aanzienlijke problemen waartoe de huidige aanbestedingsprocedures leiden bij het op touw zetten van snelle acties binnen het EVDB; spoort de Raad en de Commissie daarom aan hun onderzoek naar bijzondere procedures of vrijstellingen voor toekomstige EVDB-maatregelen en -operaties binnen het kader van het Financieel Reglement⁽²⁾ zo snel mogelijk af te ronden;

Transatlantische betrekkingen

43. neemt nota van de grote overeenkomsten in de beoordeling van wereldwijde dreigingen in zowel de EVS als de Amerikaanse nationale veiligheidsstrategie; is van mening dat deze overeenkomsten gezien moeten worden als een basis waarop de EU en de Verenigde Staten kunnen komen tot een hernieuwde dialoog tussen gelijke partners, met het oog op onderlinge overeenstemming over oplossingen voor bepaalde kwesties, zoals (de toestemming voor) het gebruik van militaire middelen, met inachtneming van de bepalingen van het Oprichtingshandvest van de Verenigde Naties en de legitimerende werking daarvan, alsmede de versterking van de algemene transatlantische samenwerking op veiligheidsgebied;

⁽¹⁾ 2004/197/GBVB: Besluit 2004/197/GBVB van de Raad van 23 februari 2004 tot instelling van een mechanisme voor het beheer van de financiering van de gemeenschappelijke kosten van de operaties van de Europese Unie die gevolgen hebben op militair of defensiegebied (PB L 63 van 28.2.2004, blz. 68).

⁽²⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 over de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248 van 16.9.2002, blz. 1).

Donderdag, 14 april 2005

44. beklemtoont dat een groot deel van de transatlantische veiligheidsdialoog erop gericht moet zijn om andere internationale organisaties, zoals de OVSE en in het bijzonder de Afrikaanse Unie, in staat te stellen hun eigen bijdrage te leveren aan de veiligheid in de wereld; benadrukt in dit verband het nut van informele multilaterale formaties zoals het Kwartet voor het bereiken van een blijvende oplossing van het Israëliisch-Palestijnse conflict;

45. drukt de wens uit voor een sterkere samenwerking met de Verenigde Staten het gebied van non-proliferatie en terreurbestrijding; spoort niettemin de EU en de VS aan in positieve dialoog te blijven over deze thema's en zich volledig in te zetten voor een actieplan voor verdere samenwerking, zoals weerspiegeld in de Europees-Amerikaanse verklaringen inzake terreurbestrijding en non-proliferatie van massavernietigingswapens, aangenomen op de Europees-Amerikaanse top op 26 juni 2004; is van mening dat deze punten op alle voor veiligheidskwesties relevante ontmoetingen tussen EU en VS aan de orde moeten worden gesteld;

NAVO

46. erkent dat de NAVO voor vele lidstaten het fundament blijft voor hun veiligheid in geval van gewapende agressie; is van mening dat samenwerking en complementariteit de sleutelbegrippen zijn waarop de betrekkingen tussen de EU en de NAVO gebaseerd moeten zijn; stelt in lijn hiermee besprekingen voor — rekening houdend met het onderscheiden karakter van de beide organisaties — over een verbeterde coördinatie van de nationale bijdragen aan de NAVO-interventiemacht en van de EU-hoofddoelen, ter voorkoming van overlappingen; dringt er bij de lidstaten op aan om voort te gaan met de hervorming van hun strijdkrachten teneinde die gemakkelijker en op duurzamer grondslag inzetbaar en vervoerbaar te maken; merkt in dit verband op dat voor de afzienbare toekomst de meeste lidstaten dezelfde eenheden beschikbaar zullen stellen aan NAVO en EU, aangezien er een schaarste bestaat aan eenheden die over de juiste vaardigheden en capaciteiten beschikken; dringt er bij de lidstaten op aan voort te gaan met de verruiming van hun pool van onmiddellijk inzetbare strijdkrachten, zodat in de toekomst gemakkelijk kan worden voldaan aan de operationele behoeften van zowel EU als NAVO;

47. wijst erop dat de huidige problemen, die thans helaas de noodzakelijke samenwerking tussen het Militaire Comité van de EU en de NAVO belemmeren, met enige goede wil van de kant van de betrokken bewindslieden zeer snel kunnen worden opgelost;

48. dringt er bij Turkije op aan om in het kader van de NAVO de voorwaarden te scheppen voor een dringend noodzakelijke betere samenwerking tussen het Militair Comité van de EU en de overeenkomstige NAVO-instanties;

49. spoort het nieuwe Europees Defensieagentschap aan de mogelijkheden te onderzoeken voor samenwerking met de NAVO op wapengebied en expliciet te voorzien in de mogelijkheid van een dergelijke samenwerking in het kader van een administratieve overeenkomst die te gelegener tijd tussen de beide organisaties zal worden ondertekend, zoals bepaald in artikel 25 van de gemeenschappelijke actie 2004/551/GBVB tot oprichting van het Europees Defensieagentschap ⁽¹⁾;

50. neemt kennis van de complementaire aard van bepaalde beleidsinstrumenten en programma's van de NAVO (partnerschap voor vrede en het samenwerkingsinitiatief van Istanbul en mediterrane dialoog) en de EU (nabuurshapsbeleid en het proces van Barcelona); roept beide partijen op te onderzoeken op welke wijze kan worden bewerkstelligd dat deze programma's en beleidsinstrumenten elkaar beter versterken;

Binnenlandse veiligheid en terrorismebestrijding

51. merkt op dat de EVS veel aandacht schenkt aan de vervaging van de grenzen die in de eerdere, traditionele concepten van binnenlandse en buitenlandse veiligheid statisch van aard waren; merkt echter op dat er in de EVS een te weinig inhoudelijk verband is tussen deze twee concepten, om de bedreigingen op samenhangende wijze het hoofd te bieden; neemt evenwel — ondanks dit conceptuele verzuim — kennis van het feit dat de Raad, de Commissie en de lidstaten zich in interne en externe kwesties velerlei inspanningen hebben getroost;

52. neemt wat het dossier van terreurpreventie, crisismanagement en bescherming van kritieke infrastructuur betreft nota van de door de Commissie gedane voorstellen voor het ARGUS-systeem, waarmee informatie verspreid en reacties gecoördineerd zouden kunnen worden, en voor een mogelijke koppeling van dat systeem met zowel een crisiscentrum als een alarmnetwerk (CIWIN) ter bescherming van kritieke infrastructuur binnen de EU;

⁽¹⁾ PB L 245 van 17.7.2004, blz. 17.

Donderdag, 14 april 2005

53. neemt in dit verband tevens kennis van de in het zogenaamde „Haags Programma” opgenomen oproep van de Europese Raad van 4/5 november 2004 aan de Raad en de Commissie om — met volledige inachtneming van de nationale bevoegdheden — zorg te dragen voor uitwerking van geïntegreerde en gecoördineerde EU-regels voor crisismanagement met grensoverschrijdende werking binnen de EU, welke uiterlijk op 1 juli 2006 in werking zouden moeten treden;

54. is verheugd over de werkzaamheden die tot nu toe zijn gerealiseerd of begonnen op grond van bovengenoemde voorstellen en eisen, en ook over een reeks andere maatregelen en voorstellen die traditioneel tot het gebied van de binnenlandse politiek van de lidstaten behoren; is in dit verband eveneens verheugd over het bijzondere belang dat bij het opstellen van risicoevaluaties en -analyses in verband met potentiële terreurdoelen zal worden toegekend aan het SITCEN; verlangt in dit verband een onbegrensde samenwerking tussen alle onder de nationale Ministeries van Defensie ressorterende inlichtingendiensten om een soortgelijke capaciteit ook binnen het SITCEN te kunnen opbouwen;

55. is in het bijzonder verheugd over het doel om de grensoverschrijdende uitwisseling te realiseren van informatie van de inlichtingen- en veiligheidsdiensten volgens het in het „Haags Programma” vervatte beschikbaarheidsbeginsel, dat voorziet in de uitwisseling van informatie die van belang is voor strafrechtelijke zaken; dit betekent dat — met inachtneming van de bijzondere omstandigheden waaronder deze diensten moeten werken (b.v. de noodzaak een voortdurende vertrouwelijkheid te verzekeren ten aanzien van de procedures waarmee de inlichtingen werden vergaard en ten aanzien van de informatiebronnen, en natuurlijk ook de vertrouwelijkheid van de gegevens zelf naar buiten toe) — informatie die bij een dienst in één der lidstaten beschikbaar is ook aan de overeenkomstige diensten in een andere lidstaat beschikbaar wordt gesteld;

56. spreekt met betrekking tot het interne veiligheidsbeleid zijn ernstige verontrusting uit omtrent de gebrekkige implementatie door de lidstaten van alle maatregelen en instrumenten die genoemd worden in het oorspronkelijke, in oktober 2001 aangenomen terrorismebestrijdingsplan;

57. neemt nota van het rapport van de Hoge Vertegenwoordiger van de EU aan de Europese Raad op 16-17 december 2004 over de integratie van de strijd tegen het terrorisme in het EU-beleid inzake externe betrekkingen; stelt daarin vast dat de capaciteiten in het kader van het hoofddoel voor 2010 en het civiele tussendoel voor 2008 moeten worden aangepast aan de eisen die gesteld worden door de meest uiteenlopende terroristische bedreigingen en scenario's — inclusief de eventuele troepeninzet in de zin van de solidariteitsclausule (art. I-43 van de Grondwet);

58. verlangt in het kader van het nieuwe Europese Nabuurschapsbeleid (NENB) en de externe betrekkingen van de EU in het algemeen zowel een intensivering van de politieke dialoog met derde landen over het terrorisme, die niet alleen de noodzaak met zich meebrengt van hun onbegrensde samenwerking met de internationale en regionale organisaties, maar ook een strikte toepassing van de terreurbestrijdingsclausule die in met derde landen gesloten overeenkomsten is vervat, wanneer er aanwijzingen zijn dat er sprake is van terreurdreigingen of specifieke terroristische activiteiten;

59. maakt zich echter zorgen — bij alle erkenning voor het tot dusverre geleverde werk bij het zoeken van een lijn tussen de twee gebieden van binnenlandse en buitenlandse aangelegenheden — over de coherentie en de coördinatie van deze werkzaamheden en met name de mate waarin rekening wordt gehouden met de democratische vrijheden en de beginselen van de rechtsstaat; dringt er daarom bij zijn commissies Buitenlandse Zaken en Burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken op aan om een passende procedure te vinden voor de voorbereiding van aanbevelingen op dit gebied aan de Raad en de Commissie, niet alleen om de coherentie en coördinatie hiervan te controleren, maar ook om erop toe te zien dat de burgerlijke en politieke rechten van burgers en organisaties hierbij op geen enkele wijze in het gedrang komen, welke aanbevelingen — in voorkomend geval — tot de Raad en de Commissie kunnen worden gericht;

Dienst voor extern optreden

60. begroet met vreugde het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa als belangrijk fundament voor uitvoering en ontwikkeling van de EVS; is van oordeel dat de oprichting van een nieuwe dienst voor externe acties een instrument van vitaal belang zal zijn voor de externe acties in het kader van het GBVB en daarom ook voor het EVS; benadrukt dat een effectieve EVS volledig gebruik moet maken van de aanwezige diplomatieke competenties (d.w.z. de minister van Buitenlandse Zaken van de Unie en de Europese Dienst voor extern optreden (artikelen I-28 en III-296(3)) en, indien noodzakelijk, van militaire competenties (d.w.z. permanente structurele samenwerking tussen lidstaten voor de uitvoering van intensieve missies waar een grote militaire capaciteit voor nodig is (artikelen I-41(6), III-312 en het specifiek protocol));

Donderdag, 14 april 2005

61. dringt bij Raad en de Commissie aan op onmiddellijke maatregelen om hun inspanningen te bundelen in een geest van samenwerking voordat het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa definitief wordt geratificeerd; beklemtoont dat het Parlement zich zal inspannen om deze maatregelen in een positief en constructief licht te zien en alle acties en maatregelen die in de overgangperiode worden voorgesteld voor de oprichting van een Europese dienst voor extern optreden, zal beoordelen op grond van hun kwaliteit en niet op grond van hun oorsprong; benadrukt dat het Parlement deze inspanningen ook zal beoordelen in het licht van de mate waarin de in de Grondwet tot uitdrukking gebrachte politieke wil wordt gerespecteerd om te komen tot een gemeenschappelijke politiek, die Europa in staat stelt om in de wereld met één stem te spreken;

*
* * *

62. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de NAVO en de OVSE en de secretaris-generaal van de Raad van Europa.

P6_TA(2005)0134

Doping in de sport

Resolutie van het Europees Parlement over de bestrijding van doping in de sport

Het Europees Parlement,

- gelet op verklaring nr. 29 over sport, die aan het Verdrag van Amsterdam is gehecht, en artikel III-282 van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 7 september 2000 ⁽¹⁾ over de mededeling van de Commissie inzake een plan voor de bijdrage van de Gemeenschap aan de dopingbestrijding in de sport,
 - gezien de conclusies die de Raad en de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten, in het kader van de Raad bijeen, op 4 december 2000 hebben bereikt over dopingbestrijding ⁽²⁾,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 7 september 2000 over het verslag van de Commissie aan de Europese Raad teneinde de bestaande sportstructuren te vrijwaren en de sport haar sociale functie in het kader van de Gemeenschap te laten behouden — Verslag van Helsinki over sport ⁽³⁾,
 - gelet op de wereldantidopingcode, die op 5 maart 2003 in Kopenhagen is goedgekeurd,
 - gezien de openbare hoorzitting van zijn Commissie cultuur en onderwijs op 29 november 2004 over „Druggebruik in de sport: hindernis voor het sportersideaal”,
 - gelet op artikel 108, lid 5 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het aantal dopingincidenten tijdens de Olympische Spelen van 2004 in Athene opnieuw duidelijk heeft gemaakt dat doping in de sport helaas nog steeds een realiteit is die bestreden moet worden,
- B. overwegende dat de volksgezondheid en de bescherming van minderjarigen prioriteiten voor de Europese Unie zijn,
- C. overwegende dat doping een echt volksgezondheidsvraagstuk is dat iedereen raakt die met sport te maken heeft, waaronder jongeren en amateurs die illegale stoffen bijvoorbeeld in fitnesscentra en steeds vaker via internet kopen,
- D. overwegende dat het succesvolle Europese Jaar van opvoeding door sport een vervolg moet krijgen in de vorm van maatregelen van de Europese Unie om alle aspecten van doping in de sport aan te pakken,

⁽¹⁾ PB C 135 van 7.5.2001, blz. 270.

⁽²⁾ PB C 356 van 12.12.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 135 van 7.5.2001, blz. 274.